

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Pleræque aliæ veritates ad idem Evangelium referuntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Licet enim sit voluntas conditionata, non desinit tamen esse voluntas, quæ, si posita conditione effectum sortiatur, de conditionata transibit in absolutam: si forte autem non perveniat ad effectum, defectus erit non voluntatis, sed conditionis quam exigebat talis voluntas, & si ne qua nolebat effectum producere. Ille porò defectus conditionis, non tam in Deum quam in carnem deficientem est rejiciendus, sicut expressè & disertè docet S. Joannes Damascenus: *Neque latendum est, inquit, Deum præcedenter velle omnes salvari: non enim ad puniendum nos plasmat, sed ut efficiat nos bonitatis sua participes, ut bonus: peccantes autem puniri vult, ut justus: Dicitur igitur prima præcedens voluntas, & Acceptatio, ex ipso existens; secunda vero voluntas sequens, & permissio ex nostra causa existens.*

Lib. 2. de
Fide c. 29

Ezech. 18

Ibid. 33.

Matth. 23.

Atque hoc ipsum est quod tam clarè, & toties ipse Deus per Prophetas: *Numquid voluntatis mea est mors impiis, dicit Dominus Deus; & non ut convertatur à viis suis, & vivat; Et quare moriemini domus Israel, quia nolo mortem morientis, dicit Dominus Deus: revertimini & vivite. Rursumque postea, Dic ad eos, vivo ego dicit Dominus, nolo mortem impiis, sed ut convertatur impius à via sua, & vivat; Convertimini, convertimini à viis vestris pessimis: & quare moriemini domus Israel? Sic Christus Dominus non jam per Prophetas, sed per se ac ore proprio; *Ierusalem, Ierusalem! quoties volui, & noluisi? Putasne cum verè loqui? Quod si verè loquitur, potesne dubitare eum verè velle, qui se dicit velle, & qui verè dicit?**

III. PUNCTUM.

NON dicas igitur, per Deum abesse. Nam cum nihil desit nisi defectu voluntatis, &

AD HÆC CHRISTI D. VERBA.

Vide, nemini dixeris Matth. 8.

VERITAS PRACTICA.

Interrogatus quid primum in præceptis Christianæ religionis observandum; quid secundum, quid tertium; Respondit, Humilitatem.

potestatis; hic autem, neque voluntatis, neque potestatis divinæ ullus defectus notari possit, quid est quod per illum desit? *Quid est, inquit, quod debui ultra facere vinea mea, & non feci ei? An quod expectavi ut faceret uvas, & fecit labruscas? Quasi diceret, hoc unum dici potest, quod expectavi ut de suo mecum conferret ad salutem, sed nihil inde detrahitur de mea potestate, aut voluntate, cum non aliter debuerim velle: Ac proinde nemo ausit dicere; per Deum abesse, nisi blasphemus in eius potentiam, aut bonitatem: & nisi dicat aut illum nolle aut non posse, Utrum dices? utrum cogitabis? Certè de neutro restat dubium; sed si quod minus est dubitandum, profectò minus vellet Deus de bonitate sua, quam de potestate à nobis dubitari. Intuere Crucifixum, vide ut de sua potestate quodammodo privat; quorsum verò? Ut suam nempe bonitatem magis indicet; ut propensam in te voluntatem suam aperiat manifestius, ut denique minus dubites de ejus voluntate, quam de potestate.*

O verè bonum! verè benevolam, verè volentem, æquè ac potentem Christum meum! absit ut aliquid dicam, vel cogitem per illum abesse, si quid in me desit! Mea est omnis culpa, meus defectus, ego ipse sum qui nolo, nolo mundari etiam si ipse velit, quia volo affici rebus creatis. O pravitatem affectus mei, qui non modò repugnat voluntati divinæ, sed etiam blasphemare me facit, quasi non velit Deus! Quam verè dixisti Domine, *Perditio tua ex te, Israel, tantummodò in me auxilium tuum!* Hoc ergo modò auxilium invoco. ne cum me vis salvum, ego ipse me perdam! Et cum me vis mundatum, ipse me inficiam.

If. 5.

Osee 13.

AD HÆC

AD HÆC ITEM DOMINI VERBA.

Vade, ostende te sacerdoti, & offer munus quod praecepit Moyses in testimonium illis. Matth. 8.

Sex veritates proponuntur in sequenti Hebdomada, quas unicuique licet ad hanc revocare diem.

DE FIDE CENTVRIONIS

A

CHRISTO DOMINO COMMENDATA.

Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israel. Matth. 8.

VERITAS PRACTICA.

Majoris est animi, te divinæ Fidei supponere, quam te illi opponere.

RATIO habetur declarata in 3 parte, Feria secunda infra Hebdomadam septimam post Octavam Pentecostes. Et qua de fide spursum proponuntur: vide verbo Fides.

HAC HEBDOMADA, materia considerationum elicitur ex his Christi Domini verbis quæ leproso mandato dixit: *Vade, ostende te Sacerdoti, & offer munus quod praecepit Moyses, in testimonium illis, Matth. 8.*

Quæ ut melius intelligantur, adverte morbum lepræ apud Judæos fuisse frequentem, diversum, & cognitu ac curatu difficilem: proindeque multas circa illum morbum conditas esse leges, quarum omnium præcipua fuit, ut leprosi adirent Sacerdotem, qui judicaret de lepræ genere, de periculo, de remediis, de sanitate, ac multis ceremoniis quæ habentur in libro Levitici, cap. 13. & 14.

Poterat quidem Dominus dispensare leprosum, quem mundaverat ab his legibus; sed maluit eas servare & commendare, donec planè abrogarentur, sive ut Sacerdotio veteris Synagogæ honorem deferret, sive ut Sacerdotes novæ legis sic colendos, & ad eundem de nostris morbis spiritualibus ostenderet. Sic expressè habet Glossa interlinearis: *Disciplina nostri est, ut nos ostendamus Sacerdoti nostro.* Non enim Sacerdotibus nostris minorem potestatem Christus tribuit, quàm antiquis; nec minus Christiano, quàm Judæo, præceptum est, ut ad eum Sacerdotem, ostendat illi lepram animæ, expectet ab eo remedium, sanitatem, & alia quæ ad sex præcipua Capita referuntur, de quibus singulæ considerationes, & veritates in singulos Hebdomadæ dies, proponuntur.

SACERDOTIS autem nomine Superior, Confessarius, Instructor, seu Director conscientiae, hic intelliguntur; Et hic illi intelligent, quid respondere debeant se consulentibus.

FERIA SECUNDA.

DE ADEVNDO SACERDOTE SEV DIRECTORE,
PRO SANA ET RECTA

CONSCIENCIA, IN DVBIIS, SIBI
FORMANDA.

Vade